

Brusel 13. září 2023
(OR. en)

12951/23

Interinstitucionální spis:
2023/0320(CNS)

ECOFIN 868
FISC 189

NÁVRH

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	13. září 2023
Příjemce:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generální tajemnice Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2023) 528 final
Předmět:	Návrh SMĚRNICE RADY, kterou se zavádí daňový systém sídla pro mikropodniky a malé a střední podniky a kterou se mění směrnice 2011/16/EU

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2023) 528 final.

Příloha: COM(2023) 528 final

EVROPSKÁ
KOMISE

Ve Štrasburku dne 12.9.2023
COM(2023) 528 final

2023/0320 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY,

**kterou se zavádí daňový systém sídla pro mikropodniky a malé a střední podniky a
kterou se mění směrnice 2011/16/EU**

{SEC(2023) 308 final} - {SWD(2023) 301 final} - {SWD(2023) 302 final} -
{SWD(2023) 303 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Předsedkyně Komise Ursula von der Leyenová ve svém projevu o stavu Evropské unie v roce 2022 uznala, že je důležité přijmout další opatření, která by malým a středním podnikům usnadnila podnikání na vnitřním trhu, a oznámila „balíček úlev“ pro malé a střední podniky. Balíček úlev pro malé a střední podniky, který dnes Komise přijala, přináší malým a středním podnikům tolik potřebnou podporu pro zajištění peněžních toků, zjednodušení, investice a růst. Tato iniciativa je součástí tohoto balíčku.

Současné systémy zdanění podniků v EU jsou značně složité. Podniky se tak potýkají s vysokými náklady na dodržování předpisů, překážkami přeshraničních operací, rizikem dvojího a/nebo nadměrného zdanění, které vede k daňové nejistotě, a častými a časově náročnými právními spory. Tyto komplikace představují pro malé a střední podniky poměrně větší zátěž než pro velké skupiny podniků. Malé a střední podniky vynakládají přibližně 2,5 % svého obrátu na plnění daňových povinností (např. daně z příjmů právnických osob, DPH a daně z příjmu), zatímco velké podniky vynakládají 0,7 %, protože mohou využívat úspor z rozsahu¹. Pokud chtějí malé a střední podniky působit přeshraničně, stávají se daňově povinnými ve více než jednom členském státě, jakmile jejich činnost v zahraničí vytvoří stálou provozovnu. Dodržování těchto povinností je spojeno s fixními náklady, což vytváří překážku, která může malým a středním podnikům bránit v rozvoji jejich přeshraničního podnikání. To platí zejména v počáteční fázi rozšíření, kdy by rozsah činností prováděných v zahraničí byl převážně doplňkový k primární podnikatelské činnosti ve státě původu.

Je proto důležité, aby malé a střední podniky, které plánují růst a rozšířit se přes hranice prostřednictvím stálých provozoven, mohly pro výpočet zdanitelného výsledku hospodaření svých stálých provozoven v jiných členských státech i nadále používat daňová pravidla, která znají. To těmto malým a středním podnikům umožní přijmout obchodní rozhodnutí, které jim bude nejlépe vyhovovat, a to buď na své obchodní činnosti nadále uplatňovat různé soubory daňových pravidel, nebo se rozhodnout pro pravidla zdanění sídla, poté co zohlední výši nákladů na dodržování předpisů a administrativní složitost, jež může vzniknout v důsledku uplatňování různých daňových pravidel.

• Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky

V roce 2005 přijala Evropská komise sdělení, které stanovilo možné řešení nákladů na dodržování předpisů a dalších daňových překážek, s nimiž se potýkají malé a střední podniky². Představila systém „zdanění podle domovského státu“ založený na myšlence dobrovolného vzájemného uznávání a přijímání daňových pravidel členskými státy EU. Systém byl navržen jako dobrovolný pro členské státy i společnosti a měl fungovat po dobu pěti let v pilotní fázi. Jeho rozsah byl širší. Vztahoval se jak na stálé provozovny, tak na dceřiné společnosti a stanovil komplexnější daňový rámec, například konsolidovaný základ daně a rozdělení základu daně na základě objektivních faktorů. Členské státy však doporučená řešení pilotního projektu nikdy neprovedly.

¹ Evropská komise. (2022). Náklady malých a středních podniků na dodržování daňových předpisů. Aktualizace a doplnění: závěrečná zpráva <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/70a486a9-b61d-11ec-b6f4-01aa75ed71a1>

² KOM(2005) 702: Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu a Hospodářskému a sociálnímu výboru – Odstraňování překážek malých a středních podniků ve vnitřním trhu v podobě daně z příjmu právnických osob – nástin možného pilotního projektu pro zdanění podle domovského státu [...] {SEC(2005)1785}.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Návrh je plně v souladu s politikou Komise na podporu malých a středních podniků. V roce 2020 Komise zahájila Strategii pro udržitelnou a digitální Evropu zaměřenou na malé a střední podniky³, která předkládá opatření založená na třech pilířích: budování kapacit a podpora přechodu k udržitelnosti a digitalizaci, snížení regulační zátěže a zlepšení přístupu na trh a zlepšení přístupu k financím.

V září 2022 oznámila předsedkyně Komise Ursula von der Leyenová ve svém projevu o stavu Evropské unie další opatření, jako je balíček úlev pro malé a střední podniky⁴, který dnes Komise přijala a jehož součástí je i tato iniciativa. Mělo by to malým a středním podnikům přinést tolik potřebnou podporu při zajišťování peněžních toků, plnění regulačních povinností, investování a růstu. Sdělení o balíčku úlev pro malé a střední podniky se rovněž zabývá přístupem malých a středních podniků k financování a dovednostem a příznivým regulačním rámcem. V neposlední řadě balíček obsahuje revidovaná pravidla o opožděných platbách⁵, jejichž cílem je zlepšit platební kázeň a chránit společnosti před negativními dopady opožděných plateb v obchodních transakcích.

Navrhovaná směrnice je díky centralizovaným postupům podávání daňového přiznání, vyměřování a výběru daní a jednomu správnému místu rovněž plně v souladu s cílem Komise racionalizovat a zjednodušit požadavky na podávání zpráv pro podniky a správní orgány, jak je uvedeno ve sdělení o dlouhodobé konkurenceschopnosti EU z března 2023 (COM(2023) 168 final).

Unie kapitálových trhů navíc mobilizuje přeshraniční soukromé investice do podniků všech velikostí, které doplňují veřejnou podporu a vedou ke snížení závislosti malých a středních podniků na jediném zdroji nebo jediném poskytovateli financování.

V neposlední řadě, aby mohly malé a střední podniky přímo využívat výhod vnitřního trhu bez zbytečné dodatečné administrativní zátěže, stanoví nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724⁶, kterým byla zřízena jednotná digitální brána, obecná pravidla pro online poskytování informací, postupů a asistenčních služeb důležitých pro fungování vnitřního trhu. Informace o daňových předpisech stanovených v této směrnici by měly být rovněž zpřístupněny přeshraničním uživatelům prostřednictvím jednotné digitální brány v souladu s nařízením (EU) 2018/1724 v kategorii L.5.

Navrhovaná směrnice je tedy v souladu s tímto přístupem, neboť podporuje přeshraniční rozšiřování malých a středních podniků a usiluje o to, aby náklady na dodržování daňových předpisů nebránily malým a středním podnikům plně využívat výhod vnitřního trhu, a zároveň zveřejňuje a zpřístupňuje užitečné informace.

³ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Strategie pro udržitelnou a digitální Evropu zaměřená na malé a střední podniky, COM/2020/103 final.

⁴ Směrnice o opožděných platbách bude nahrazena nařízením, které poskytne malým a středním podnikům evropský standard odpovědného obchodního chování na celém jednotném trhu.

⁵ Směrnice o opožděných platbách bude nahrazena nařízením, které poskytne malým a středním podnikům evropský standard odpovědného obchodního chování na celém jednotném trhu.

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ze dne 2. října 2018, kterým se zřizuje jednotná digitální brána pro poskytování přístupu k informacím, postupům a k asistenčním službám a službám pro řešení problémů a kterým se mění nařízení (EU) č. 1024/2012 (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 1).

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Tento návrh spadá do oblasti působnosti článku 115 Smlouvy o fungování EU (SFEU). Cílem pravidel návrhu je sblížit právní a správní předpisy nebo postupy členských států, které mají přímý vliv na vytvoření nebo fungování vnitřního trhu. Přijímá se proto zvláštním legislativním po stupem v souladu s tímto článkem a ve formě směrnice. Pravomoc Unie v této oblasti je sdílena s členskými státy.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Podniky v EU stále častěji působí na vnitřním trhu přeshraničně, ale současný daňový rámec v EU se skládá z 27 různých systémů daně z příjmu právnických osob. Toto množství pravidel vede k roztržitosti a představuje vážnou překážku pro podnikatelskou činnost. Přeshraniční podniky se na vnitřním trhu potýkají s vysokými náklady na dodržování daňových předpisů, protože musí dodržovat různé právní rámce. To platí zejména pro malé a střední podniky, pro které jsou tyto náklady úměrně mnohem vyšší⁷. Existující rozdíly mezi členskými státy navíc vytvářejí nesoulad, který může vést k dvojímu (ne)zdanění.

Tyto problémy jsou společné všem členským státům a nelze je účinně řešit prostřednictvím jednotlivých vnitrostátních opatření. Vzhledem k tomu, že jsou především výsledkem fungování různých daňových systémů, vedla by nesourodá opatření na vnitrostátní úrovni k nedostatečným a nekoordinovaným účinkům. Podobně platí, že i když lepší spolupráce může být také prospěšná, takový přístup je převážně dvoustranný a je omezený.

V této souvislosti může být účinná pouze celoevropská iniciativa pro zjednodušení, která je jediným vhodným právním nástrojem. Složitost a její důsledky by se výrazně snížily, kdyby existoval zjednodušující rámec pro malé a střední podniky, který by jim umožnil uplatňovat jeden soubor daňových pravidel, pokud by chtěly rozvíjet svou činnost v zahraničí.

Pokud by byla přijata opatření na úrovni EU, mělo by to jasnou přidanou hodnotu. Pro malé a střední podniky může zjednodušení účinně fungovat pouze na základě uznání, že pro účely zdanění stálých provozoven, které jsou pouze rozšířením právní subjektivity sídla, lze pro výpočet základu daně v členských státech „rozšíření“, tj. tam, kde se nacházejí stále provozovny, použít daňová pravidla členského státu původu (sídla). Kromě toho by malé a střední podniky nemusely podávat daňové přiznání v každém členském státě, v němž mají zdanitelnou přítomnost prostřednictvím stále provozovny, ale mohly by splnit všechny požadavky prostřednictvím svého sídla, a to pouze v členském státě, v němž se sídlo nachází (jedno správní místo). Je to efektivnější i pro orgány daňové správy, které v současné době posuzují daňové povinnosti stejných přeshraničních podniků odděleně, ale každá pouze s vlastními zdroji.

Tato iniciativa je proto v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v čl. 5 odst. 3 SFEU, neboť cílů nelze dostatečně dosáhnout individuálními vnitrostátními opatřeními a společný přístup všech členských států by měl největší šanci na dosažení zamýšlených cílů.

⁷

Evropská komise. (2022). Náklady malých a středních podniků na dodržování daňových předpisů. Aktualizace a doplnění: závěrečná zpráva <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/70a486a9-b61d-11ec-b6f4-01aa75ed71a1>

- **Proporcionalita**

Plánovaná opatření nepřekračují rámec minima nezbytného k usnadnění přeshraničních činností malých a středních podniků, a tím k zajištění řádného fungování vnitřního trhu. Jsou proto v souladu se zásadami proporcionality. Oblast působnosti navrhovaného opatření se týká pouze výpočtu zdanitelného výsledku ve vymezených situacích, aniž by došlo k harmonizaci daňových pravidel v členských státech. Stále provozovny nemají právní subjektivitu oddělenou od samotného sídla. Jedná se o zdanitelnou přítomnost malého a středního podniku v jiném členském státě, která však zakládá daňová práva pro členský stát, v němž se tato stálá provozovna nachází. Návrh nepředepisuje harmonizaci systémů daně z příjmů právnických osob, ale pouze stanoví možnost, aby malé a střední podniky používaly pro výpočet zdanitelného výsledku hospodaření v souvislosti s činnostmi vykonávanými prostřednictvím stále provozovny jediný soubor daňových pravidel (tj. pravidla členského státu sídla). Systém je založen na vzájemném uznávání a přijímání daňových pravidel členských států s ohledem na malé a střední podniky se stálou provozovnou. Toto zjednodušení je navíc pro všechny způsobilé malé a střední podniky volitelné. Daňová sazba a politiky vymáhání zůstávají v pravomoci členských států stálých provozoven. Tato iniciativa je proto rovněž v souladu se zásadou proporcionality stanovenou v čl. 5 odst. 3 SFEU, neboť jeho obsah a forma nepřekračují rámec toho, co je nezbytné a přiměřené zamýšleným cílům.

- **Volba nástroje**

Je navrhována směrnice, která je jediným přípustným právním nástrojem podle právního základu (článek 115 SFEU).

3. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Výsledky konzultací se zúčastněnými stranami**

V kontextu širšího balíčku „Podnikání v Evropě: rámec pro zdanění příjmů (směrnice BEFIT)“ zahájily útvary Komise veřejnou konzultaci, která se týkala i aspektů relevantních pro malé a střední podniky. Všechny obdržené příspěvky byly řádně zváženy, a to i s ohledem na malé a střední podniky.

Na setkání se sítí zmocněnců pro malé a střední podniky, což je skupina odborníků, s níž Komise pravidelně jedná, byly konzultovány zúčastněné strany z řad malých a středních podniků a byly vyměněny názory na možnosti, které se plánují konkrétně pro malé a střední podniky působící v zahraničí.

- **Posouzení dopadů**

Zpráva o posouzení dopadů připojená k tomuto návrhu vychází z návrhu zprávy o posouzení dopadů, který byl přezkoumán Výborem pro kontrolu regulace a projednán na příslušném zasedání dne 24. května 2022. Ve stanovisku ze dne 26. května 2023 uvedl Výbor pro kontrolu regulace doporučení.

Bylo považováno za nezbytné, aby iniciativy posuzované ve zprávě, k nimž Výbor pro kontrolu regulace vydal kladné stanovisko s výhradou, byly předloženy jako samostatné návrhy. Z tohoto důvodu uvedená zpráva o posouzení dopadů posuzuje pouze dopad tohoto návrhu.

Zpráva o posouzení dopadů tohoto návrhu věrně odráží analýzu dopadu na malé a střední podniky obsaženou v kontrolovaném návrhu posouzení dopadů a zahrnuje v tomto ohledu doporučení Výboru pro kontrolu regulace.

Zpráva zkoumá dopad návrhu na základě několika politických možností, z nichž jsou posuzovány tři:

V **základní možnosti (*status quo*)** by byl zachován stávající politický rámec. To znamená, že by v EU nadále existovalo 27 různých systémů daně z příjmů právnických osob a pro malé a střední podniky se zdanitelnou přítomností v jiném členském státě (jiných členských státech) by se nenabízelo žádné administrativní zjednodušení. To by vedlo k přetrvávajícím překážkám řádného fungování vnitřního trhu, neboť malé a střední podniky budou i nadále čelit nepřiměřeně vyšším nákladům na dodržování předpisů a nerovným podmínkám. V porovnání s možnostmi politiky by to znamenalo hospodářskou ztrátu v důsledku pokračující nedostatečné účasti malých a středních podniků na vnitřním trhu.

Možnost 1: Volitelný daňový systém sídla pro malé a střední podniky se stálými provozovnami

Jednou z možností je zahrnout do oblasti působnosti návrhu pouze malé a střední podniky se stálými provozovnami v jiných členských státech, nikoliv malé a střední podniky s dceřinými společnostmi. Takové malé a střední podniky by měly zdanitelnou přítomnost v jednom nebo více členských státech prostřednictvím stálých provozoven. Tato možnost navrhuje, aby se zdanitelné výsledky hospodaření každé stálé provozovny malého a středního podniku vypočítávaly v souladu s platnými pravidly státu sídla, pokud se malý a střední podnik pro tento režim rozhodne. Malé a střední podniky by se musely výslovně k tomuto režimu přihlásit. Aby se zabránilo obcházení pravidel, byla by tato pravidla spojena s požadavkem, aby se malé a střední podniky, které se pro ně rozhodnou, zavázaly pravidla státu sídla uplatňovat po určitou minimální dobu, například pět let. Kromě toho budou mít malé a střední podniky právo každých pět let bez omezení své rozhodnutí obnovit, pokud budou i nadále splňovat požadavky na způsobilost. Ustanovení o způsobilosti, ale i ustanovení o ukončení jsou navržena tak, aby odrazovala od zneužívání a možných praktik daňového plánování, jako je záměrný přesun sídla do země s nízkým zdaněním.

Možnost 2: Volitelný daňový systém sídla pro malé a střední podniky se stálými provozovnami a dceřinými společnostmi

Druhou možností je povolit způsobilým malým a středním podnikům použít stejný soubor pravidel pro výpočet zdanitelných výsledků hospodaření jak stálých provozoven, tak dceřiných podniků. Výpočet by se obdobně prováděl podle pravidel platných v členském státě sídla nebo ústředí. Tím by se oblast působnosti návrhu rozšířila i na skupiny subjektů. Analýza technických prvků je stejná jako v případě první možnosti, ale důsledky se liší v závislosti na tom, zda se společná pravidla použijí na dceřiné společnosti nebo na stálé provozovny, protože dceřiné společnosti jsou samostatnými právními osobami, zatímco stálé provozovny jsou součástí stejného právního subjektu jako sídlo.

Z posouzení dopadů vyplývá, že upřednostňovanou možností je možnost 1. Nejenže se jeví jako účinná při dosahování specifických cílů iniciativy, ale navíc prokazuje účinnost, neboť její omezená oblast působnosti je vymezena tak, aby zahrnovala pouze ty malé a střední podniky se stálou provozovnou v jiném členském státě, které se skutečně nacházejí v počáteční fázi rozšíření.

Pro malé a střední podniky, které možná plánují expanzi přes hranice a které možná brzdila vidina vysokých nákladů na dodržování předpisů, by zjednodušení daně cíle do značné míry řešilo. Pravidla jsou pro malé a střední podniky v oblasti působnosti volitelná, a proto je mohou využívat ty, které z nich mohou mít prospěch, což by pro tyto malé a střední podniky mělo být efektivní.

Lze očekávat, že malé a střední podniky, které se budou chtít rozšířit přes hranice, tak nejspíše učiní v první řadě prostřednictvím stále provozovny, a nikoli již založením samostatné právnické osoby podle práva obchodních společností jiných členských států. Druhá možnost by byla spojena také s dodatečnými náklady na dodržování předpisů. Z tohoto důvodu by tato možnost byla účinná i z hlediska podpory přeshraničního rozšiřování, konkrétně odstraněním daňových překážek, které mohou malým a středním podnikům bránit v plné účasti na vnitřním trhu.

Posouzení dopadů zahrnuje analýzu poměru nákladů a přínosů iniciativy, který by měl být příznivý. Mezi **přínosy** pro malé a střední podniky v rámci této možnosti patří zjednodušení, která by iniciativa zavedla, jež by mohla snížit současné náklady na dodržování daňových předpisů pro jednotlivé podniky, a očekává se, že by stimulovala investice a růst prostřednictvím většího počtu přeshraničních činností. Přínosy se očekávají také na straně daňové správy, jednak díky vyřizování daňových přiznání, vyměřování a výběru daní na jednom správním místě a jednak díky snížení rizika podvodů nebo zneužití díky existenci jednotného systému. V současné době je možnost nesrovnalostí a podvodů u daňového poplatníka se stálými provozovnami v několika členských státech vyšší, než kdyby tento poplatník jednal s jediným orgánem daňové správy; audity a kontroly by byly jednodušší a přísnější.

Náklady návrhu nelze přesně odhadnout, protože návrh nemá obdobu v minulosti a neexistují žádné zvláštní údaje, které by bylo možné spolehlivě použít k přesným odhadům. Zpráva nicméně popisuje možné náklady pro malé a střední podniky a daňové správy a uvádí některé odhady. Odhaduje se, že náklady budou malé ve srovnání s odhadovanými přínosy plynoucími ze zjednodušení. Tyto odhady jsou uvedeny v příloze 3 zprávy o posouzení dopadů.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Cílem návrhu je snížit regulační zátěž pro daňové poplatníky i orgány daňové správy. Náklady na dodržování daňových předpisů jsou pro malé a střední podniky zátěží, a jejich snížení tedy bude hlavním přínosem provedení této iniciativy. Odhadované snížení nákladů na dodržování předpisů je uvedeno ve zprávě o posouzení dopadů.

Aby byly cíle iniciativy splněny přiměřeným způsobem, je upřednostňovanou možností podnětu možnost 1. Malé a střední podniky se stálou provozovnou v jiném členském státě (jiných členských státech) budou mít možnost použít pro výpočet zdanitelného výsledku hospodaření své stále provozovny daňová pravidla svého sídla. Tato možnost vlastního uvážení, která je daňovému poplatníkovi ponechána, by měla účinně snížit regulační zátěž. Malé a střední podniky se pro tuto možnost pravděpodobně rozhodnou, pokud budou moci využít zjednodušení, které tato pravidla nabízejí. V opačném případě budou nadále uplatňovat stávající pravidla. Rozsah působnosti návrhu tak zajišťuje, že náklady malých a středních podniků na dodržování předpisů zůstanou nízké. Vzhledem k tomu, že cílem návrhu je především řešit potřeby přeshraničních podniků, které mají zdanitelnou přítomnost ve více než jednom členském státě, bude mnoho mikropodniků fakticky mimo oblast působnosti.

Orgány daňové správy, zejména hostitelských členských států, by měly rovněž těžit z očekávaného snížení pracovní zátěže, neboť podávání daňových přiznání, vyměřování a výběr daní budou centralizovány v členském státu sídla. Tato dodatečná pracovní zátěž pro členský stát sídla bude do určité míry kompenzována snížením počtu sporů a řízení, které v současné době vznikají v důsledku uplatňování různých souborů pravidel na stejné příjmy nebo transakce.

- **Základní práva**

Neočekává se, že by tento návrh měl významný dopad na základní práva. Navrhovaná opatření jsou v souladu s právy, svobodami a zásadami stanovenými v Listině základních práv EU.¹⁵ Článek 18 návrhu konkrétně zajišťuje ochranu osobních údajů. Vyrovnáním podmínek, odstraněním přeshraničních překážek a zajištěním větší daňové jistoty návrh rovněž přispěje k zamezení jakékoli diskriminace nebo neodůvodněného omezování svobod spojených s podnikáním.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Podrobnosti naleznete v legislativním finančním výkazu připojeném k návrhu. Vezměte na vědomí, že se nepředpokládá, že by měl tento návrh významné rozpočtové důsledky, neboť tyto důsledky se omezují na výměnu informací mezi členskými státy sídla a hostitelskými členskými státy.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby sledování, hodnocení a podávání zpráv**

Komise přezkoumá situaci v členských státech pět let po zahájení uplatňování pravidel směrnice a zveřejní zprávu.

Pro účely sledování a hodnocení provádění směrnice bude zpočátku nutné poskytnout členským státům čas a veškerou potřebnou pomoc, aby mohly řádně provádět pravidla EU. Komise vyhodnotí uplatňování směrnice pět let po jejím vstupu v platnost a podá o tom Radě zprávu. V případě potřeby může být tato zpráva provázena návrhem na změnu směrnice. Členské státy by měly Komisi poskytnout veškeré relevantní informace, které mohou být požadovány pro účely hodnocení.

Kromě hodnocení bude účinnost a efektivita iniciativy pravidelně a průběžně sledována pomocí následujících předem stanovených ukazatelů: náklady malých a středních podniků na dodržování předpisů v poměru k jejich obratu a ve vztahu ke srovnatelným malým a středním podnikům, které navrhované zjednodušení neuplatňují; počet malých a středních podniků, které se rozhodly pro navrhovanou možnost; počet malých a středních podniků, které se rozšířily do zahraničí založením stálé provozovny; počet malých a středních podniků, které opouštějí oblast působnosti zřízením dceřiné společnosti; obrat malých a středních podniků, které spadají do oblasti působnosti, ve vztahu ke srovnatelným malým a středním podnikům, jež navrhované zjednodušení neuplatňují.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Předmět

Směrnice stanoví zjednodušený přístup ke zdanění samostatných malých a středních podniků působících přeshraničně v EU s ohledem na jejich stálé provozovny v jiných členských státech. Tento zjednodušený přístup se označuje jako „zdanění sídla“ (článek 1). Toto řešení se omezuje na daňová pravidla pro výpočet zdanitelného výsledku hospodaření stálých provozoven a nedotýká se pravidel sociálního zabezpečení uplatňovaných v členském státě stálé provozovny ani nemá vliv na stávající dvoustranné smlouvy o zamezení dvojího zdanění.

Oblast působnosti

Oblast působnosti pravidel je omezena na samostatné malé a střední podniky, které působí výhradně prostřednictvím stálých provozoven v jednom nebo více členských státech (článek 2).

Požadavky na způsobilost, možnost volby a vyloučení

Způsobilé malé a střední podniky budou mít možnost vypočítat zdanitelný výsledek své stálé provozovny (stálých provozoven) pouze na základě daňových pravidel členského státu, v němž se nachází jejich sídlo, přičemž použitelná daňová sazba či sazby bude (budou) i nadále sazbou (sazbami) členského státu či států, v nichž se stálá provozovna (stálé provozovny) nachází. Tato možnost a její obnovení jsou však přísně omezeny požadavky na způsobilost, jejichž cílem je řešit potenciální rizika obcházení pravidel (články 3 a 9). Volba této možnosti by měla platit pět let (článek 7), pokud sídlo mezitím nezmění své rezidentství nebo pokud společný obrát stálých provozoven nedosáhne alespoň trojnásobku obrátu sídla (článek 8); v takovém případě se pravidla zdanění sídla přestanou uplatňovat.

Na konci každého pětiletého období budou mít malé a střední podniky právo obnovit své rozhodnutí na dalších pět let, a to bez omezení, pokud budou i nadále splňovat požadavky na způsobilost (článek 9).

Ustanovení o způsobilosti a ukončení jsou navržena tak, aby odrazovala od zneužívání a možných praktik daňového plánování, jako je záměrný přesun sídla do členského státu s atraktivními prvky daňového systému, které zajišťují nízké zdanění. Pokud se samostatný malý nebo střední podnik rozhodne založit dceřinou společnost nebo pokud společný obrát jeho stálých provozoven dosáhne alespoň dvojnásobku obrátu sídla nebo pokud přestane být považován za malý nebo střední podnik, po uplynutí pětiletého období nemůže pravidla zdanění sídla obnovit (článek 10).

Centralizované postupy

Jedno správní místo umožní malým a středním podnikům, které spadají do oblasti působnosti, komunikovat pouze s orgánem daňové správy členského státu, v němž mají sídlo, a to jak v případě postupu při zvolení možnosti zdanění sídla, tak v případě povinností podávat daňové přiznání a platit daně (články 6, 9, 11 a 14). „Subjektem daňového přiznání“ bude pro všechny stálé provozovny sídlo malého a středního podniku. Malé a střední podniky tak budou podávat jediné daňové přiznání orgánu daňové správy státu, v němž mají sídlo („orgán daňového přiznání“) (článek 11). Tento orgán daňové správy pak převede výsledné daňové příjmy každému členskému státu, kde má malý nebo střední podnik stálou provozovnu (článek 14). Takový přístup odstraní složitost a související náklady spojené s nutností nakládat s více daňovými systémy a jednat s více orgány daňové správy.

Členský stát sídla uplatní sazby platné v členském státě (členských státech), kde má malý a střední podnik stálou provozovnu, a následně tomuto státu převede výsledné daňové příjmy (článek 12).

Je zajištěna včasná a zjednodušená výměna informací mezi dotčenými daňovými orgány (články 11 a 14), zejména s využitím stávajícího rámce stanoveného *směrnicí o správní*

*spolupráci v oblasti daní*⁸. Tato výměna musí být přizpůsobena tak, aby odpovídala potřebám a účelu zjednodušení, které jsou cílem této směrnice.

Kontroly, odvolání a spory

Každý členský stát je i nadále příslušný pro kontroly stálých provozoven ve své jurisdikci a může rovněž požádat o společné kontroly, které zakládají povinnost členského státu, v němž mají být kontroly provedeny, aby se zapojil (článek 13).

V neposlední řadě je zřejmé, že takové volitelné uplatňování pravidel může v některých případech vytvářet rizika narušení hospodářské soutěže, protože srovnatelné podniky mohou nakonec podléhat různým daňovým pravidlům. Přínosy však jednoznačně převažují nad těmito riziky, přičemž tento systém zejména kompenzuje dodatečné a značné náklady na dodržování daňových předpisů, které by jinak malým a středním podnikům se stálou provozovnou vznikly.

⁸ Směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS.

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kterou se zavádí daňový systém sídla pro mikropodniky a malé a střední podniky a kterou se mění směrnice 2011/16/EU

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 115 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu⁹,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹⁰,

V souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V Unii v současné době neexistuje společný přístup k výpočtu základu daně pro podniky. Podniky v EU tedy musí dodržovat pravidla různých systémů daně z příjmů právnických osob v závislosti na členském státě, ve kterém působí.
- (2) Souběžná existence a vzájemné působení 27 různých systémů daně z příjmů právnických osob v Unii komplikuje dodržování daňových předpisů a vede k nerovným podmínkám pro podniky. Tento stav má větší dopad na malé a střední podniky než na větší daňové poplatníky a je stále patrnější, protože globalizace a digitalizace ekonomiky výrazně změnily vnímání hranic a obchodní modely. Pokusy vlád přizpůsobit se této nové realitě vedly k nejednotné reakci členských států, což vedlo k dalšímu narušení vnitřního trhu. Různé právní rámce navíc nevyhnutelně vedou k rozdílným postupům správy daní v jednotlivých členských státech. To s sebou často nese zdoluhavé postupy, které se vyznačují nepředvídatelností a nejednotností, jakož i vysokými náklady na dodržování předpisů.
- (3) Různé způsoby podnikání na vnitřním trhu vyžadují, aby různé podniky volily různá řešení, pokud jde o řešení aktuálních výzev, které přináší jejich přeshraniční činnost. Pro menší podniky, které nejsou součástí skupiny, je přeshraniční rozšiřování obtížnější než pro větší podniky. Pro tyto menší podniky je více zatěžující potýkat se se složitými postupy a vysokými náklady na dodržování předpisů. Je tedy zřejmé, že mikropodniky a malé a střední podniky v počátečních fázích svého rozšiřování potřebují řešení, jako je zjednodušený mechanismus pro výpočet zdanitelného výsledku jejich hospodaření, pokud působí přeshraničně výhradně prostřednictvím stálých provozoven.
- (4) Aby se odstranila daňová nejistota a potíže s dodržováním pravidel neznámého daňového systému při působení v jiném členském státě (jiných členských státech), což je jeden z

⁹ Úř. věst. C , , s. .

¹⁰ Úř. věst. C , , s. .

klíčových faktorů, které brání malým a středním podnikům v rozšíření do zahraničí, měl by se zdanitelný výsledek stále provozovny vypočítávat na základě pravidel členského státu, v němž je sídlo (ústředí malého a středního podniku) daňovým rezidentem. To rovněž znamená, že by se nadále uplatňovaly zásady, kterými se řídí přisuzování příjmů stále provozovně, stanovené v příslušné dvoustranné smlouvě o zamezení dvojího zdanění mezi členským státem stále provozovny a členským státem sídla. Aby se zajistilo, že nová pravidla přinesou malým a středním podnikům zjednodušení, mělo by být jejich uplatňování dobrovolné, a tedy ponecháno na rozhodnutí daňového poplatníka.

- (5) Aby se zabránilo nekalým daňovým praktikám, jsou navržena zvláštní pravidla proti zneužívání daňových předpisů, například s cílem řešit rizika vyhýbání se daňovým povinnostem spojená s přemístěním daňového rezidentství malého a středního podniku, a zabránit tak tomu, aby umístění sídla bylo určeno na základě daňových motivů. Proto by bylo třeba sledovat vývoj obratu přisuzovaného stále provozovně (stálým provozovnám) s cílem zachovat jejich činnost jako vedlejší vůči hlavní činnosti, kterou by mělo vykonávat sídlo. Tímto způsobem by se zabránilo riziku zneužívání pravidel zřizováním prázdných sídel, zatímco se většina obchodních činností odehrává v zahraničí. Stejně tak by měla být přísně podmíněna způsobilost pro systém daňového zjednodušení, jakož i ukončení a obnovení zvolení této možnosti. Tyto podmínky by měly být spojeny s požadavky týkajícími se obratu sídla ve srovnání s obratem stále provozovny (stálých provozoven). Cílem by bylo dále zdůraznit, že činnost provozovaná prostřednictvím stále provozovny (stálých provozoven) může být pouze rozšířením hlavní činnosti sídla. Kromě toho by měla mít možnost uplatnění rámce pro zjednodušení daní povinně určitou dobu trvání, aby se zabránilo situacím, kdy je rezidentství sídla často přesouváno za účelem využití příležitostných a krátkodobých daňově výhodných situací.
- (6) Mezinárodní lodní doprava je specifickým odvětvím činnosti, na které se v několika členských státech vztahují zvláštní daňové režimy. Tyto režimy většinou spočívají ve výpočtu základu daně na základě tonáže (tj. prostornosti) provozovaných lodí, nikoli na základě skutečných zisků nebo ztrát společnosti. Na základě tohoto předpokladu by malé a střední podniky, které mají příjmy z činností v oblasti lodní dopravy, na něž se vztahuje daňový režim na základě tonáže, měly být vyloučeny z možnosti zvolit si pravidla pro zjednodušení pro malé a střední podniky, pokud jde o tyto příjmy přisuzované stále provozovně. Tímto vyloučením by se předešlo dalším komplikacím, které by mohly vzniknout v důsledku vzájemného působení mezi rámcem pro zjednodušení zdanění malých a středních podniků a daňové režimy na základě tonáže. Kromě toho by se taková případná komplikace jevila jako nepřiměřená vzhledem k tomu, že v některých členských státech takové zvláštní daňové režimy neexistují. Z oblasti působnosti směrnice by nebyla vyloučena žádná jiná odvětví činnosti.
- (7) Cílem návrhu je výrazné zjednodušení postupů, a proto by mělo být zavedeno jedno správní místo, v jehož rámci by se daňová přiznání, vyměření daně a výběr daně splatné stálou provozovnou (stálými provozovnami) vyřizovaly prostřednictvím jediného daňového orgánu („orgánu daňového přiznání“), tj. daňového orgánu v členském státě sídla. Kontroly, odvolání a postupy řešení sporů by se prováděly především na vnitrostátní úrovni, při plném respektování svrchovanosti členských států v daňových záležitostech, a v souladu s procesními pravidly příslušného členského státu. Pro podporu fungování jednoho správního místa by bylo rozhodující stanovit společné audity, které by zakládaly povinnost členského státu sídla spolupracovat, pokud daňový orgán stále provozovny požádá o kontrolu týkající se výpočtu zdanitelného výsledku hospodaření jeho daňového poplatníka.

- (8) Aby se předešlo roztržitosti oblasti působnosti, která může vyplývat z vnitrostátních specifik, jsou malými a středními podniky v oblasti působnosti ty, které jsou definovány podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013¹¹.
- (9) Aby měly dotčené členské státy včasný přístup k příslušným daňovým informacím, měly by být tyto informace vyměňovány automaticky prostřednictvím společné komunikační sítě (CCN) vytvořené Unií. Směrnice Rady 2011/16/EU¹² by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (10) Komisi by měly být svěřeny prováděcí pravomoci za účelem zajištění jednotných podmínek pro sdělování a sdílení příslušných informací pro daňové účely mezi členskými státy, pro výběr a převod daní a také pro přezkum fungování systému zjednodušení daní. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011¹³.
- (11) Kromě toho, aby mohly malé a střední podniky přímo využívat výhod vnitřního trhu bez zbytečné dodatečné administrativní zátěže, měly by být informace o daňových ustanoveních stanovených v této směrnici zpřístupněny prostřednictvím jednotné digitální brány v souladu s nařízením (EU) 2018/1724¹⁴. Jednotná digitální brána poskytuje přeshraničním uživatelům jednotné kontaktní místo pro online poskytování informací, postupů a asistenčních služeb důležitých pro fungování vnitřního trhu.
- (12) Za účelem změny určitých jiných než podstatných prvků této směrnice by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o aktualizaci příloh I až IV o právních formách malých a středních podniků a o daních ze zisku (kterým tyto formy malých a středních podniků podléhají), aby byly případně začleněny budoucí právní formy nebo daně s podobnými rysy, jaké mají formy uvedené v přílohách I až IV. V této souvislosti je obzvláště důležité, aby Komise během přípravných prací vedla příslušné konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů¹⁵. Aby byla zajištěna rovná účast na přípravě aktů v přenesené pravomoci, dostávají Evropský parlament a Rada všechny dokumenty ve stejnou dobu jako odborníci členských států a jejich odborníci mají systematicky přístup na zasedání odborných skupin Komise, které se přípravou aktů v přenesené pravomoci zabývají.
- (13) Vzhledem k tomu, že řádné provádění navrhovaných pravidel v každém členském státě má zásadní význam pro ochranu základu daně ostatních členských států, měla by jejich provádění a vymáhání sledovat Komise. Za tímto účelem by členské státy měly Komisi pravidelně sdělovat konkrétní informace, včetně statistik, o provádění a prosazování vnitrostátních opatření přijatých podle této směrnice na svém území. Za účelem vyhodnocení účinnosti navrhovaných nových pravidel by Komise měla vypracovat hodnocení na základě informací poskytnutých členskými státy a dalších dostupných údajů

¹¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS.

¹² Směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS (Úř. věst. L 64, 11.3.2011, s. 1).

¹³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

¹⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ze dne 2. října 2018, kterým se zřizuje jednotná digitální brána pro poskytování přístupu k informacím, postupům a k asistenčním službám a službám pro řešení problémů a kterým se mění nařízení (EU) č. 1024/2012 (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 1).

¹⁵ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

a případně k němu připojit návrh na změnu pravidel. Zpráva Komise by měla být zveřejněna.

- (14) Členské státy mohou zpracovávat osobní údaje podle této směrnice výhradně za účelem ověření požadavků na způsobilost nebo stanovení daňové povinnosti stálých provozoven. Jakékoli zpracování osobních údajů prováděné za tímto účelem by mělo být v souladu s nařízením (EU) 2016/679.
- (15) Doba uchovávání je stanovena tak, aby členské státy mohly dodržet většinu pravidel v oblasti promlčení, a tudíž se přesně řídit příslušnými vnitrostátními pravidly, pokud jde o počátek nebo pozastavení lhůty. Doba uchovávání by však neměla být delší, než je nezbytné k zajištění toho, aby příslušné daňové orgány byly schopny stanovit daňové povinnosti, čímž se dosáhne rovnováhy mezi schopností daňového orgánu zajistit řádné vyměření a výběr daní a právem daňových poplatníků na právní jistotu.
- (16) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie. Cílem této směrnice je zejména zajistit plné dodržování práva na ochranu osobních údajů a svobodu podnikání.
- (17) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 a vydal stanovisko dne [...].
- (18) Jelikož cíle této směrnice, totiž zjednodušení daňových pravidel pro některé malé a střední podniky působící na vnitřním trhu prostřednictvím stálé provozovny (stálých provozoven), nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale spíše jej může být z důvodu existujících problémů způsobených vzájemným působením 27 různých systémů daně z příjmů právnických osob lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1 Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla pro výpočet zdanitelného výsledku hospodaření stálých provozoven malých a středních podniků, které splňují kritéria stanovená v čl. 2 odst. 1 (pravidla „zdanění sídla“).

Článek 2 Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na malé a střední podniky, které splňují následující kritéria:
 - a) jsou založeny podle práva členského státu a mají jednu z forem uvedených v přílohách I a II;
 - b) jsou daňovými rezidenty členského státu v souladu s daňovými předpisy tohoto členského státu, včetně jeho dvoustranných smluv o zamezení dvojího zdanění;
 - c) podléhají přímo nebo na úrovni svých vlastníků dani ze zisku uvedené v přílohách III a IV nebo jakékoli jiné dani s podobnými vlastnostmi;

- d) považují se za mikropodniky nebo malé a střední podniky, jak jsou vymezeny ve směrnici 2013/34/EU¹⁶;
 - e) působí v jiných členských státech výhradně prostřednictvím jedné nebo více stálých provozoven;
 - f) nejsou součástí konsolidované skupiny pro účely finančního účetnictví v souladu se směrnicí 2013/34/EU a představují samostatný podnik, který splňuje jednu z následujících podmínek:
 - není přidruženým podnikem ve smyslu čl. 2 bodu 13 směrnice 2013/34/EU,
 - není propojeným podnikem ve smyslu čl. 3 bodu 3 doporučení Komise 2003/361/ES.
2. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 16 za účelem změny příloh I až IV, aby zohlednila změny právních předpisů členských států týkající se:
- a) právních forem subjektů zřízených podle práva členského státu (přílohy I a II);
 - b) daní ze zisku nebo jiné daně s podobnými vlastnostmi, kterým tyto subjekty podléhají přímo nebo na úrovni svých vlastníků (přílohy III a IV).
3. Touto směrnicí není dotčeno právo členského státu, v němž se nachází stálá provozovna, určit použitelnou sazbu daně, ani použitelnost dvoustranných smluv o zamezení dvojího zdanění nebo pravidel sociální ochrany pracovníků v členském státě stálé provozovny.

Článek 3 **Definice**

Pro účely této směrnice se použijí následující definice:

- 1) „stálou provozovnou“ se rozumí stálé místo podnikání nacházející se v jiném členském státě, jak je definováno v příslušné dvoustranné smlouvě o zamezení dvojího zdanění, nebo pokud taková smlouva neexistuje, ve vnitrostátním právu;
- 2) „sídlem“ se rozumí malý nebo střední podnik uvedený v čl. 2 odst. 1, který působí v jiném členském státě nebo jiných členských státech výhradně prostřednictvím jedné nebo více stálých provozoven;
- 3) „členským státem sídla“ se rozumí členský stát, v němž je malý nebo střední podnik uvedený v čl. 2 odst. 1 daňovým rezidentem;
- 4) „pravidly zdanění sídla“ se rozumí pravidla zdanění členského státu sídla, která se používají pro výpočet zdanitelného výsledku hospodaření sídla a jeho stálých provozoven;
- 5) „hostitelským členským státem“ se rozumí členský stát, ve kterém se nachází stálá provozovna malého nebo středního podniku uvedená v čl. 2 odst. 1;
- 6) „zdanitelným výsledkem hospodaření stálé provozovny“ se rozumí zdanitelný příjem nebo ztráta vypočtené v souladu s pravidly zdanění sídla;
- 7) „orgánem daňového přiznání“ se rozumí příslušný daňový orgán v členském státě sídla;

¹⁶

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS.

- 8) „daňovým přiznáním podle pravidel zdanění sídla“ se rozumí daňové přiznání podané malým nebo středním podnikem uvedeným v čl. 2 odst. 1, které zahrnuje zdanitelné výsledky hospodaření sídla a stálé provozovny (stálých provozoven) vypočtené v souladu s pravidly zdanění sídla.

KAPITOLA II

Zdanění sídla

Článek 4

Požadavky na způsobilost

1. Sídlo se může rozhodnout uplatnit pravidla zdanění sídla ve vztahu ke své stálé provozovně (stálým provozovnám) v jiných členských státech, pokud splňuje následující požadavky:
 - a) společný obrat jeho stálých provozoven nepřekročil v posledních dvou účetních letech částku rovnající se dvojnásobku obratu dosaženého sídlem;
 - b) bylo v posledních dvou účetních letech daňovým rezidentem členského státu sídla;
 - c) splnilo v posledních dvou účetních letech podmínky stanovené v čl. 2 odst. 1 písm. d).
2. Pokud se sídlo rozhodne uplatňovat pravidla zdanění sídla v souladu s odstavcem 1, uplatňuje tato pravidla na všechny své stálé provozovny v jiných členských státech. Pokud vytvoří novou stálou provozovnu v jiném členském státě, použije na tuto stálou provozovnu pravidla zdanění sídla od okamžiku jejího vzniku.

Článek 5

Vyloučení z pravidel zdanění sídla

Pokud sídlo dosahuje příjmů z činností v oblasti lodní dopravy a na tyto příjmy se v členském státě sídla vztahuje daňový režim na základě tonáže, je takové sídlo vyloučeno z uplatňování pravidel zdanění sídla ve vztahu k jeho stálé provozovně (stálým provozovnám) v jiných členských státech v rozsahu, v jakém tyto provozovny dosahují příjmů z činností v oblasti lodní dopravy.

Článek 6

Využití možnosti uplatnit pravidla zdanění sídla

1. Sídlo, které se rozhodne uplatňovat na svou stálou provozovnu (své stálé provozovny) pravidla zdanění sídla, oznámí své rozhodnutí orgánu daňového přiznání spolu s názvem hostitelského členského státu (hostitelských členských států). Oznámení musí být učiněno nejméně tři měsíce před koncem účetního roku, který předchází účetnímu roku, v němž chce daný malý nebo střední podnik začít uplatňovat pravidla zdanění sídla.
2. Orgán daňového přiznání ověří, zda jsou splněny požadavky na způsobilost stanovené v článku 4, a informuje sídlo o svých zjištěních do dvou měsíců od oznámení uvedeného v odstavci 1.
3. Jsou-li požadavky na způsobilost splněny, informuje orgán daňového přiznání daňové orgány hostitelských členských států do dvou měsíců od oznámení uvedeného v odstavci 1, že zdanitelný výsledek příslušných stálých provozoven se vypočítá od následujícího účetního roku v souladu s pravidly zdanění sídla, jak jsou uplatňována v členském státě

sídla. Daňový orgán hostitelského členského státu (hostitelských členských států) sdělí orgánu daňového přiznání použitelnou sazbu daně.

Informace uvedené v prvním pododstavci se sdělují prostřednictvím automatické výměny informací podle článku [8ae] směrnice 2011/16/EU.

Hostitelský členský stát může napadnout rozhodnutí orgánu daňového přiznání týkající se splnění požadavků na způsobilost v souladu s ustanoveními článku 13. Bez ohledu na tato řízení mohou malé a střední podniky začít pravidla zdanění sídla uplatňovat.

Pokud orgán daňového přiznání dospěje k závěru, že požadavky na způsobilost nejsou splněny, informuje o tom sídlo do dvou měsíců od oznámení uvedeného v odstavci 1 a sídlo se proti tomu může odvolat v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

4. Pokud hostitelský členský stát dospěje k závěru, že přítomnost malého nebo středního podniku na jeho území lze považovat za stálou provozovnu, informuje o tom orgán daňového přiznání. Na základě těchto informací sdělí orgán daňového přiznání příslušnému daňovému orgánu hostitelského členského státu, zda sídlo uplatňuje pravidla zdanění sídla ve vztahu ke svým stálým provozovnám.

Článek 7

Doba trvání možnosti uplatnit pravidla zdanění sídla

1. Sídlo, které se rozhodlo uplatňovat pravidla zdanění sídla na své stálé provozovny v jednom nebo více hostitelských členských státech, uplatňuje tato pravidla po dobu pěti účetních let.
2. Pokud sídlo na konci období uvedeného v odstavci 1 neoznámí orgánu daňového přiznání, že se rozhodlo obnovit uplatňování pravidel zdanění sídla v souladu s postupem stanoveným v článku 9, přestanou se pravidla zdanění sídla ve vztahu ke stálým provozovnám nacházejícím se v hostitelských členských státech uplatňovat.

Článek 8

Ukončení možnosti uplatnit pravidla zdanění sídla

1. Možnost uplatnit pravidla zdanění sídla se ukončí před uplynutím pětiletého období uvedeného v čl. 7 odst. 1 z některého z těchto důvodů:
 - a) malý nebo střední podnik uvedený v čl. 2 odst. 1 přesune své daňové rezidentství mimo členský stát sídla;
 - b) v posledních dvou účetních letech přesáhl společný obrat jeho stálých provozoven částku, která se rovná trojnásobku obratu sídla.
2. V kterémkoli z případů uvedených v odstavci 1 se pravidla zdanění sídla přestanou uplatňovat počínaje účetním rokem, který následuje po roce, v němž nastaly důvody uvedené v odstavci 1.
3. Orgán daňového přiznání informuje hostitelské členské státy o ukončení podle odstavce 1 před koncem účetního roku, v němž nastaly důvody uvedeného ukončení.
4. Pokud malý nebo střední podnik uvedený v čl. 2 odst. 1 přesune své daňové rezidentství do jiného členského státu, může se rozhodnout, že bude uplatňovat pravidla zdanění sídla v novém členském státě daňového rezidentství v souladu s články 4 až 7. Toto se považuje za novou možnost.

Článek 9

Obnovení možnosti uplatnit pravidla zdanění sídla

1. Pokud si sídlo přeje obnovit své rozhodnutí, oznámí to orgánu daňového přiznání nejméně šest měsíců před koncem období uvedeného v čl. 7 odst. 1 a uvede názvy hostitelských členských států. Orgán daňového přiznání ověří, zda malý nebo střední podnik nadále splňuje požadavky na způsobilost stanovené v článku 4.
2. Orgán daňového přiznání potvrdí obnovení rozhodnutí do dvou měsíců od obdržení oznámení uvedeného v odstavci 1 poté, co ověří, že jsou splněny požadavky na způsobilost stanovené v článku 4. Své rozhodnutí sdělí sídlu spolu s informací, že se neuplatní důvody pro vyloučení stanovené v článku 10. Orgán daňového přiznání rovněž informuje daňové orgány hostitelských členských států o obnovení do čtyř měsíců od obdržení oznámení uvedeného v odstavci 1.

Článek 10

Vyloučení z obnovení uplatňování pravidel zdanění sídla

Sídlo není oprávněno obnovit možnost uplatnění pravidel zdanění sídla, pokud během pětiletého období, kdy se pravidla zdanění sídla původně uplatňovala, nastala některá z následujících situací:

- a) společný obrat stálých provozoven přesáhl v jakýchkoli dvou samostatně posuzovaných účetních letech částku, která se rovná dvojnásobku obratu sídla;
- b) malý nebo střední podnik zřídil jednu nebo více dceřiných společností v Unii nebo mimo ni;
- c) kritérium stanovené v čl. 2 odst. 1 písm. d) nebylo splněno po dva po sobě jdoucí účetní roky.

Článek 11

Podávání daňového přiznání podle pravidel zdanění sídla, vyměřování daně a koordinace mezi orgány

1. Sídlo podává daňové přiznání podle pravidel zdanění sídla u orgánu daňového přiznání.
2. Daňové přiznání podle pravidel zdanění sídla obsahuje tyto informace:
 - a) daňová povinnost malého nebo středního podniku s ohledem na zdanitelný výsledek jeho hospodaření v členském státě sídla;
 - b) daňová povinnost malého nebo středního podniku s ohledem na zdanitelný výsledek hospodaření každé stálé provozovny v jiných členských státech. Daňová povinnost se vypočítá uplatněním vnitrostátní daňové sazby příslušného hostitelského členského státu na zdanitelný výsledek, který byl vypočten v souladu s pravidly zdanění sídla.
3. Pokud jedna nebo více stálých provozoven malého nebo středního podniku nemusí podle právních předpisů hostitelského členského státu sestavovat samostatné účetní výkazy, musí daňové přiznání podle režimu zdanění sídla obsahovat tyto informace:
 - a) aktiva a pasiva přisouzená stálé provozovně (stálým provozovnám);
 - b) zisky, jež lze přisoudit stálé provozovně (stálým provozovnám) v jiných členských státech.
4. Orgán daňového přiznání vydá následující oznámení:
 - a) daňový výměr pro sídlo;

- b) návrh daňového výměru pro každou stálou provozovnu.
5. Orgán daňového přiznání předá daňovým orgánům hostitelských členských států tyto dokumenty a informace v souladu s pravidly stanovenými v článku 14:
- a) daňové přiznání podle pravidel zdanění sídla spolu s kopiemi finančních účetních výkazů a dalších příslušných dokumentů, jak je vyžadováno a připraveno podle právních předpisů členského státu sídla;
 - b) návrh daňového výměru pro příslušnou stálou provozovnu (stálé provozovny);
 - c) v případě potřeby veškeré další informace umožňující vyměřit dodatečné vnitrostátní nebo regionální daně nesouvisející se ziskem nebo založené zisku nebo přírážky či jiné vzájemně související prvky daně z příjmů fyzických osob v souladu s daňovými předpisy hostitelského členského státu.
- Informace uvedené v tomto odstavci se sdělují prostřednictvím automatické výměny informací podle článku [8ae] směrnice 2011/16/EU.
6. Daňový orgán hostitelského členského státu přijme nebo zamítne návrh daňového výměru uvedený v odst. 5 písm. b) do dvou měsíců od jeho obdržení a informuje o tom orgán daňového přiznání.
7. Pokud daňový orgán hostitelského členského státu návrh daňového výměru přijme nebo se k němu ve lhůtě uvedené v odstavci 6 nevyjádří, stává se návrh daňového výměru konečným a sídlo se proti němu může odvolat k orgánu daňového přiznání a v souladu s vnitrostátními předpisy členského státu sídla.
8. Pokud daňový orgán hostitelského členského státu návrh daňového výměru zamítne, reviduje jej v souvislosti s přisouzením zisků stálé provozovně v souladu s ustanoveními platné dvoustranné smlouvy o zamezení dvojího zdanění mezi hostitelským členským státem a členským státem sídla. Poté, co bylo přisouzení zisků stálé provozovně revidováno a sděleno orgánu daňového přiznání v souladu s článkem 8ae směrnice 2011/16/EU, orgán daňového přiznání znovu vypočítá zdanitelný výsledek v souladu s daňovými pravidly členského státu sídla a tento členský stát vydá opravný daňový výměr. Daňový poplatník je oprávněn se proti tomuto opravnému daňovému výměru odvolat k soudu členského státu sídla. Případné spory týkající se výše zisků přisouzených stálé provozovně se řeší v souladu s platnou dvoustrannou smlouvou o zamezení dvojího zdanění nebo ustanoveními uvedenými ve směrnici Rady (EU) 2017/1852 ze dne 10. října 2017¹⁷.
8. 9. Pokud jsou podle daňových předpisů hostitelského členského státu určité výdaje spojené se zaměstnanci stálé provozovny odečitatelné pro daňové účely, pokud jsou příslušné částky zdaněny na úrovni zaměstnance nebo podléhají odvodům na sociální zabezpečení, a pokud v členském státě sídla neexistuje obdobný daňový režim, který by takový odpočet umožňoval, přijmou sídlo a hostitelský členský stát vhodná opatření, aby zabránily případným nesrovnalostem.

¹⁷ Směrnice Rady (EU) 2017/1852 ze dne 10. října 2017 o mechanismech řešení daňových sporů v Evropské unii (Úř. věst. L 265, 14.10.2017, s. 1).

Článek 12

Výběr daně splatné stálou provozovnou (stálými provozovnami) v hostitelském členském státě (hostitelských členských státech)

1. Sídlo vypořádá prostřednictvím orgánu daňového přiznání povinnost zaplatit daň z příjmů, pokud jde o jeho zdanitelný výsledek hospodaření i zdanitelný výsledek hospodaření jeho stálé provozovny (stálých provozoven) v hostitelském členském státě (hostitelských členských státech).
2. Orgán daňového přiznání vybere daň odpovídající daňové povinnosti každé stálé provozovny sídla v Unii, uplatní sazbu daně příslušného hostitelského členského státu a převede příslušnou částku oprávněnému orgánu příslušného hostitelského členského státu.
3. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví praktická opatření nezbytná k zajištění výběru a převodu daně odpovídající daňové povinnosti stálé provozovny (stálých provozoven) z členského státu sídla do hostitelského členského státu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 15.

Článek 13

Kontroly, opravné prostředky a řešení sporů

1. Není-li stanoveno jinak, nejsou pravidly této směrnice dotčena vnitrostátní pravidla členských států, která upravují místní daňové kontroly, opravné prostředky a řízení nebo mechanismy řešení sporů dostupné na úrovni Unie nebo stanovené v platných dvoustranných daňových smlouvách o zamezení dvojího zdanění.
2. Daňový orgán hostitelského členského státu může požádat o provedení kontroly společně s orgánem daňového přiznání, která se týká výpočtu zdanitelného výsledku hospodaření stálé provozovny v souladu s pravidly zdanění sídla, přisouzení zisků stálé provozovně a/nebo použitelné daňové sazby. Společné kontroly se provádějí v souladu se směrnicí Rady 2011/16/EU¹⁸. Bez ohledu na ustanovení výše uvedené směrnice přijme dožádaný příslušný orgán takovou žádost orgánů hostitelského členského státu.

Článek 14

Změny směrnice 2011/16/EU

1. Směrnice 2011/16/EU ze dne 15. února 2011¹⁹ se mění takto:
 - 1) v článku 3 se bod 9 mění takto:
 - a) písmeno a) se nahrazuje tímto: „a) pro účely čl. 8 odst. 1 a článků 8a až 8ae systematické sdělování předem určených informací jinému členskému státu bez předchozí žádosti a v předem stanovených pravidelných intervalech. Pro účely čl. 8 odst. 1 se dostupnými informacemi rozumějí informace v daňových záznamech sdělujícího členského státu, které jsou dostupné v souladu s postupy pro shromažďování a zpracovávání informací v daném členském státě.“;

¹⁸ Směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS (Úř. věst. L 64, 11.3.2011, s. 1).

¹⁹ Směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS (Úř. věst. L 64, 11.3.2011, s. 1).

- b) písmeno c) se nahrazuje tímto: „c) pro účely jiných ustanovení této směrnice než čl. 8 odst. 1 a 3a a článků 8a až 8ae systematické sdělování předem určených informací podle písmen a) a b).“;

- 2) vkládá se nový článek 8ae, který zní:

„Článek 8ae

Rozsah a podmínky povinné automatické výměny informací o rozhodnutí v návaznosti na možnost uplatnění pravidel zdanění sídla, daňová přiznání a návrhy daňových výměrů podle pravidel zdanění sídla

- 1.1. Pokud sídlo ve smyslu čl. 3 bodu 2 směrnice, kterou se zavádí pravidla zdanění sídla pro mikropodniky a malé a střední podniky²⁰, jež se rozhodne uplatňovat pravidla zdanění sídla na svou stálou provozovnu (své stálé provozovny) v souladu s článkem 6 uvedené směrnice, splňuje požadavky na způsobilost pro uplatňování těchto pravidel, příslušný orgán členského státu sídla sdělí prostřednictvím automatické výměny informací příslušnému orgánu členského státu stálé provozovny, že zdanitelný výsledek hospodaření příslušné stálé provozovny má být vypočten v souladu s pravidly zdanění sídla. Toto sdělení se uskuteční do dvou měsíců od oznámení sídla, že se rozhodlo pro možnost uplatnit pravidla zdanění sídla.
- 1.2. Příslušný orgán členského státu stálé provozovny sdělí příslušnému orgánu členského státu sídla daňovou sazbu použitelnou pro účely stanovení daňové povinnosti stálé provozovny (stálých provozoven) nacházející se na jeho území, a to do tří měsíců od oznámení příslušného orgánu členského státu sídla o rozhodnutí o použití pravidel zdanění sídla.
- 1.3. Příslušný orgán členského státu sídla sdělí prostřednictvím automatické výměny informací informace uvedené v odstavci 2 tohoto článku příslušnému orgánu (příslušným orgánům) členského státu (členských států) stálé provozovny (stálých provozoven) v souladu s praktickými opatřeními přijatými podle článku 21.
- 1.4. Informace, které má příslušný orgán členského státu sdělit podle odstavce 1, obsahují:
- i) daňové přiznání podle pravidel zdanění sídla;
 - ii) kopie finančních účetních výkazů a všech dalších příslušných dokumentů, jak je vyžadováno a připraveno podle právních předpisů členského státu sídla;
 - iii) návrh daňového výměru pro příslušnou stálou provozovnu (stálé provozovny);
 - iv) v případě potřeby veškeré další informace umožňující vyměřit dodatečné vnitrostátní nebo regionální daně nesouvisející se ziskem nebo založené zisku nebo přírážky či jiné vzájemně související prvky daně z příjmů fyzických osob v souladu s daňovými předpisy hostitelského členského státu.
- 1.5. Výměna informací se uskuteční bezprostředně po vydání návrhu daňového výměru, nejpozději však do jednoho měsíce po jeho vydání.
- 1.6. Pokud daňový orgán členského státu stálé provozovny (stálých provozoven) reviduje návrh daňového výměru v souvislosti s přisouzením zisků stálé provozovně v souladu s ustanoveními platné dvoustranné smlouvy o zamezení dvojího zdanění mezi hostitelským členským státem a členským státem sídla, poté co byl návrh daňového výměru vydáný členským státem sídla zamítnut, příslušný orgán členského státu stálé provozovny

²⁰

Směrnice...[Úř. věst: Vložte číslo, datum, název a odkaz na Úř. věst. této směrnice].

(stálých provozoven) sdělí tento opravný daňový výměr příslušnému orgánu členského státu sídla do jednoho měsíce od jeho vydání za účelem nového výpočtu zdanitelného výsledku hospodaření stále provozovny, vydání opravného daňového výměru a výběru daně.

- 1.7. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví praktická opatření nezbytná k určení formy, obsahu a jazykových požadavků sdělení uvedeného v tomto článku 8. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 26 odst. 2.

].

2. v článku 20 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Automatická výměna informací podle článků 8, 8ac a 8ae se provádí ve standardním elektronickém formátu, který má tuto automatickou výměnu usnadnit a který přijala Komise postupem podle čl. 26 odst. 2.“

KAPITOLA III ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 15

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011²¹.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 16

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 2 odst. 2 je svěřena Komisi na dobu neurčitou od [datum vstupu této směrnice v platnost].
3. Rada může přenesení pravomoci uvedené v čl. 2 odst. 2 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti žádných již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Jakmile Komise přijme akt v přenesené pravomoci, oznámí jej Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci podle čl. 2 odst. 2 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jí byl tento akt oznámen,

²¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

nebo pokud Rada před uplynutím této lhůty informuje Komisi o tom, že námitky nevysloví. Toto období se z podnětu Rady prodlouží o dva měsíce.

Článek 17

Informování Evropského parlamentu

Evropský parlament je informován Komisí o přijetí aktů v přenesené pravomoci, o námitkách k nim vyslovených a o zrušení přenesení pravomoci Radou.

Článek 18

Ochrana údajů

1. Členské státy mohou zpracovávat osobní údaje podle této směrnice za účelem ověření požadavků na způsobilost nebo stanovení daňové povinnosti, jak je uvedeno v člancích 4, 9 a 11 této směrnice. Při zpracování osobních údajů za účelem ověření požadavků na způsobilost nebo stanovení daňové povinnosti v souladu s touto směrnicí se příslušné orgány členských států považují za správce ve smyslu čl. 4 odst. 7 nařízení (EU) 2016/679 v rámci svých příslušných činností podle této směrnice.
2. Informace, včetně osobních údajů, zpracovávané v souladu s touto směrnicí se uchovávají pouze po dobu nezbytnou k dosažení cílů této směrnice, zejména k ověření požadavků na způsobilost a stanovení daňové povinnosti daňových poplatníků, v souladu s vnitrostátními pravidly každého správce údajů, která upravují promlčení, v žádném případě však ne déle než deset let.

Článek 19

Přezkum fungování této směrnice ze strany Komise

1. Pět let po zahájení uplatňování této směrnice Komise přezkoumá a vyhodnotí její fungování a podá o tom zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Ke zprávě se případně připojí návrh na změnu této směrnice.
2. Členské státy sdělí Komisi příslušné informace pro hodnocení této směrnice v souladu s odstavcem 3, včetně souhrnných údajů o počtu způsobilých malých a středních podniků ve srovnání s malými a středními podniky, které se rozhodly pro možnost zdanění sídla, o jejich obratu a nákladech na dodržování předpisů ve vztahu k obratu; údajů o počtu malých a středních podniků, které rozšířily svou působnost do zahraničí zřízením stálé provozovny, a o počtu malých a středních podniků, které ztratily způsobilost z důvodu zřízení dceřiné společnosti, nebo o nákladech na dodržování předpisů vznikajících malým a středním podnikům, které tuto možnost uplatňují.
3. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví informace, které mají členské státy poskytovat pro účely hodnocení podle odstavce 2, jakož i formát a podmínky pro sdělování těchto informací.
4. Komise nakládá s informacemi, které jí jsou poskytnuty podle odstavce 2, jako s důvěrnými v souladu s předpisy platnými pro orgány Unie a s článkem 18 této směrnice.
5. Informace, které Komisi poskytl některý členský stát podle odstavce 2, a veškeré zprávy či dokumenty vypracované Komisí na jejich základě mohou být předány jiným členským státům. Tyto předané informace podléhají úřednímu tajemství, jak je pro podobné informace stanoveno ve vnitrostátních právních předpisech členského státu (členských států), který je obdržel.

Článek 20
Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy přijmou a zveřejní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2025. Neprodleně o nich informují Komisi.

Tyto předpisy uplatňují od 1. ledna 2026.

Tyto předpisy přijaté členskými státy obsahují odkaz na tuto směrnici nebo je takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Po vstupu této směrnice v platnost uvědomí členské státy Komisi včas o všech návrzích právních nebo správních předpisů, které hodlají přijmout v oblasti působnosti této směrnice, aby se k nim Komise mohla vyjádřit.

Článek 21
Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 22
Určení

Tato směrnice je určena členskými státem.

Ve Štrasburku dne

Za Radu
předseda

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

Směrnice Rady (EU) 2023/XXX ze dne XX, kterou se zavádí daňový systém sídla pro mikropodniky a malé a střední podniky a kterou se mění směrnice 2011/16/EU

1.2. Příslušné oblasti politik

Daňová politika.

1.3. Návrh/podnět se týká:

X nové akce

☐ nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci²²

☐ prodloužení stávající akce

☐ sloučení jedné či více akcí v jinou/novou akci nebo přesměrování jedné či více akcí na jinou/novou akci

1.4. Cíle

1.4.1. Obecné cíle

Cílem návrhu je stanovit daňový rámec na podporu vnitřního trhu, zejména pro malé a střední podniky. V současné době neexistuje společný systém daně z příjmů právnických osob pro výpočet zdanitelných příjmů podniků v EU, ale 27 různých vnitrostátních systémů, což ztěžuje činnost podniků na celém vnitřním trhu a zvyšuje jejich náklady. Návrh vychází vstříc potřebě určitých malých a středních podniků, které jsou v počáteční fázi rozšíření, a mají tedy zdanitelnou přítomnost v jiných členských státech, než je jejich členský stát původu (stát sídla), a poskytuje jim daňovou jistotu a usnadňuje dodržování daňových předpisů. Za tímto účelem návrh vychází zejména z rámce vzájemného uznávání, kdy členské státy rozšíření (v nichž se nachází stálá provozovna) souhlasí, že při výpočtu zdanitelných výsledků hospodaření stálé provozovny na jejich území se použijí daňová pravidla státu sídla.

1.4.2. Specifické cíle

Specifický cíl

1) Prvním specifickým cílem návrhu je snížit náklady malých a středních podniků na dodržování předpisů. Vzhledem k tomu, že návrh poskytne podnikům v EU společný rámec, který jim umožní uplatňovat jednotný soubor daňových pravidel, pokud působí v jiném členském státě prostřednictvím stálé provozovny, měly by podniky ve srovnání se současným prostředím potřebovat na dodržení předpisů méně zdrojů.

2) Zadruhé je cílem návrhu je podpořit přeshraniční rozšiřování, zejména v případě malých a středních podniků v počáteční fázi rozšíření.

3) Zatřetí, návrh přispěje k zajištění rovných podmínek pro účast malých a středních podniků na vnitřním trhu vzhledem k tomu, že malé a střední podniky obvykle nesou ve srovnání s ostatními většími podnikatelskými subjekty nepřiměřeně vysoké náklady

²²

Uvedené v čl. 58 odst. 2 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

spojené s dodržováním daňových předpisů a jejich podnikatelské rozhodování je tím výrazně ovlivněno.

1.4.3. Očekávané výsledky a dopady

Upřesněte účinky, které by návrh/podnět měl mít na příjemce / cílové skupiny.

Návrh zavádí společný rámec daňových pravidel, který malým a středním podnikům v oblasti působnosti umožní, aby se rozhodly pro možnost nadále uplatňovat daňová pravidla, která znají (daňová pravidla členského státu původu: pravidla zdanění sídla), i když působí v jiném členském státě prostřednictvím stále provozovny. Jeho hlavním cílem bude zjednodušit podmínky pro daňové poplatníky, podpořit růst a investice na vnitřním trhu a zároveň vyrovnat podmínky, v nichž podniky působí.

1.4.4. Ukazatele výkonnosti

Upřesněte ukazatele pro sledování pokroku a dosažených výsledků.

Specifické cíle	Ukazatele	Nástroje pro měření
Snížení nákladů malých a středních podniků na dodržování daňových předpisů	Náklady malých a středních podniků na dodržování předpisů v poměru k jejich obratu a ve vztahu ke srovnatelným malým a středním podnikům, které navrhované zjednodušení neuplatňují	- Průzkum mezi malými a středními podniky zaměřený na daňové otázky, který provádí GŘ TAXUD, případně s externí pomocí, ve spolupráci s daňovými orgány členských států - Využití aktualizované verze studie o výkonnosti malých a středních podniků provedené pro Evropskou komisi s cílem začlenit otázky poskytující údaje o těchto ukazatelích
Podpora přeshraničního rozšiřování malých a středních podniků	- Počet malých a středních podniků, které se rozhodly pro možnost zdanění sídla - Počet malých a středních podniků, které se rozšířily do zahraničí založením stále provozovny - Počet malých a středních podniků, které opustily oblast působnosti zřízením dceřiné společnosti - Zpětná vazba od zúčastněných stran ohledně praktického používání a účinků pravidel zdanění sídla	- Průzkum souhrnných údajů, které GŘ TAXUD rozeslalo daňovým orgánům členských států, které by měly mít tyto informace k dispozici - Údaje, které GŘ TAXUD obdrželo od daňových orgánů členských států - Využití různých nástrojů EU k získání zpětné vazby od vnitrostátních orgánů a zástupců malých a středních podniků
Zajistit rovné podmínky pro účast malých a středních podniků na vnitřním trhu	- Počet malých a středních podniků, které se rozšířily do zahraničí založením stále provozovny - Obrat malých a středních podniků, které spadají do oblasti působnosti, ve vztahu	

	ke srovnatelným malým a středním podnikům, jež navrhované zjednodušení neuplatňují • Zpětná vazba od zúčastněných stran ohledně praktického používání a účinků pravidel zdanění sídla	
--	---	--

1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu

1.5.1. Požadavky, které mají být splněny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu, včetně podrobného časového harmonogramu pro zahajovací fázi provádění iniciativy

Systém je volitelný pro malé a střední podniky s přeshraniční činností prostřednictvím stálé provozovny (stálých provozoven). Je proto obtížné předvídat velikost/počet daňových poplatníků, kteří se pro tento systém rozhodnou.

Výměna informací je cílená a probíhá pouze mezi dotčenými členskými státy (členským státem sídla a hostitelskými členskými státy).

Pokud sídlo splňuje požadavky a rozhodne se uplatňovat pravidla zdanění sídla, vyměňují si dotčené členské státy příslušné dokumenty, jako jsou daňová přiznání, daňové výměry a účetní závěrky. Omezené výměny z hostitelského členského státu do členského státu sídla se budou týkat také platné daňové sazby.

Pro usnadnění fungování a komunikace úředníků mezi dotčenými členskými státy bude muset Komise přijmout nezbytná praktická opatření, včetně opatření pro standardizaci sdělování informací mezi členskými státy.

Pro účely automatické výměny informací si budou muset členské státy sídla vyměňovat informace požadované tímto návrhem s ostatními hostitelskými členskými státy a naopak prostřednictvím dvoustranné sítě mezi dotčenými členskými státy, a to elektronicky s využitím společné komunikační sítě EU (CCN), která je přístupná všem členským státům. Schéma, které se má použít, následně vypracuje Komise. Komise bude mít za úkol poskytnout členským státům platformu pro výměnu informací CCN a zůstává zpracovatelem údajů s omezeným přístupem. Návrh bude obecně využívat praktická opatření, která se v současnosti používají v rámci směrnice o správní spolupráci.

Pokud jde o časový rámec pro stanovení formátu, který se má používat pro výměnu informací, členské státy a Komise budou potřebovat po přijetí návrhu určitý čas, aby mohly zavést systémy umožňující výměnu informací mezi členskými státy. Přidaná hodnota ze zapojení Unie (může být důsledkem různých faktorů, např. přínosů z koordinace, právní jistoty, vyšší účinnosti nebo doplňkovosti). Pro účely tohoto bodu se „přidanou hodnotou ze zapojení Unie“ rozumí hodnota plynoucí ze zásahu Unie, jež doplňuje hodnotu, která by jinak vznikla činností samotných členských států.

Jednotlivá opatření členských států by nepřinesla žádné účinné a efektivní řešení pro zajištění proveditelného společného daňového rámce pro malé a střední podniky působící v zahraničí. Namísto toho, aby každý členský stát zvlášť vyčlenil lidské zdroje na posouzení daňových povinností téhož daňového poplatníka působícího v zahraničí, budou nyní tyto dostupné zdroje využívány společně, a to efektivněji a cíleněji prostřednictvím výměny informací mezi dotčenými daňovými orgány. Jako vhodnější se jeví přístup na úrovni EU, který může usnadnit fungování a komunikaci této sítě a zajistit větší soudržnost a snížení administrativní zátěže pro daňové poplatníky a daňové orgány.

1.5.2. Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti

Iniciativa je novým mechanismem. V posouzení dopadů je upřednostňovanou možností úplné jedno správní místo. Tato možnost znamená, že daňové přiznání podle pravidel zdanění sídla by se zpracovávalo centrálně prostřednictvím orgánu daňového přiznání, stejně jako samostatné daňové výměry pro sídlo a stálé provozovny, zatímco kontroly, odvolání a řešení sporů by byly i nadále v první řadě místní záležitostí v souladu s vnitrostátní daňovou suverenitou. Tato možnost upřednostňuje jednoduchost a udržuje administrativní zátěž pro orgány daňové správy na přiměřeně nízké úrovni, přičemž vytváří nejlepší možnou rovnováhu mezi jednoduchostí jednoho správního místa a úlohou vnitrostátních orgánů členských států. To by mělo přinejmenším postupně snížit náklady malých a středních podniků a daňových orgánů na dodržování předpisů a podpořit vnitřní trh jako prostředí pro růst a investice.

Důležitou roli v této rovnováze bude hrát dvoustranná síť mezi členským státem sídla a hostitelským členským státem. Jejich cílem bude zajistit bezproblémovou komunikaci a přiměřenou a včasnou výměnu informací.

1.5.3. Slučitelnost s víceletým finančním rámcem a možné synergie s dalšími vhodnými nástroji

Ve sdělení Komise o zdanění podniků pro 21. století se Komise zavázala předložit legislativní návrh, který stanoví zjednodušené zdanění pro malé a střední podniky, což bylo dále potvrzeno v projevu předsedkyně Ursuly von der Leyenové o stavu Unie v roce 2022. Návrh bude v maximální možné míře využívat postupy, opatření a nástroje informačních technologií, které již byly zavedeny nebo se vyvíjejí v rámci v rámci směrnice o správní spolupráci.

1.5.4. Posouzení různých dostupných možností financování, včetně prostoru pro přerozdělení prostředků

Náklady na provádění této iniciativy budou financovány z rozpočtu EU, pouze pokud jde o centrální prvky systému automatické výměny informací. V ostatních ohledech bude provedení plánovaných opatření na členských státech.

1.6. Doba trvání a finanční dopad návrhu/podnětu

☐ Časově omezená doba trvání

- ☐ s platností od [DD.MM.]RRRR do [DD.MM.]RRRR,
- ☐ finanční dopad od RRRR do RRRR u prostředků na závazky a od RRRR do RRRR u prostředků na platby.

X Časově neomezená doba trvání

- Provádění s obdobím rozběhu od RRRR do RRRR,
- poté plné fungování.

1.7. Předpokládaný způsob řízení²³

X Přímé řízení Komisí

- ☒ prostřednictvím jejích útvarů, včetně jejích zaměstnanců v delegacích Unie,
- ☐ prostřednictvím výkonných agentur.

☐ Sdílené řízení s členskými státy

☐ Nepřímé řízení, při kterém jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny:

- ☐ třetí země nebo subjekty určené těmito zeměmi,
 - ☐ mezinárodní organizace a jejich agentury (upřesněte),
 - ☐ EIB a Evropský investiční fond,
 - ☐ subjekty uvedené v člancích 70 a 71 finančního nařízení,
 - ☐ veřejnoprávní subjekty,
 - ☐ soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby v rozsahu, v jakém jim byly poskytnuty dostatečné finanční záruky,
 - ☐ soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství veřejného a soukromého sektoru a poskytující dostatečné finanční záruky,
 - ☐ osoby pověřené prováděním specifických akcí v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU a určené v příslušném základním právním aktu.
- Pokud vyberete více způsobů řízení, upřesněte je v části „Poznámky“.

Poznámky

Tento návrh vychází ze stávajícího rámce a systémů pro automatickou výměnu informací pomocí společné komunikační sítě. Komise ve spolupráci s členskými státy vypracuje prostřednictvím prováděcích opatření standardizované elektronické formuláře a formáty pro výměnu informací. Pokud jde o společnou komunikační síť (CCN), která umožní výměnu informací mezi členskými státy, je Komise odpovědná za rozvoj a provoz takové sítě a členské státy se zaváží, že vytvoří příslušnou vnitrostátní infrastrukturu, která umožní výměnu informací prostřednictvím sítě CCN.

²³

Vysvětlení způsobů řízení spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BudgWeb: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Upřesněte četnost a podmínky.

Pro účely sledování a hodnocení provádění směrnice bude zpočátku nutné poskytnout členským státům čas a veškerou potřebnou pomoc, aby mohly řádně provádět pravidla EU.

Členské státy by měly Komisi sdělit znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice, a měly by rovněž poskytnout veškeré relevantní informace, které může Komise požadovat pro účely hodnocení.

Kromě hodnocení bude účinnost a efektivita iniciativy pravidelně sledována pomocí některých předem stanovených ukazatelů:

- náklady malých a středních podniků na dodržování předpisů v poměru k jejich obratu a ve vztahu ke srovnatelným malým a středním podnikům, které navrhované zjednodušení neuplatňují,
- počet malých a středních podniků, které se rozhodly pro možnost zdanění sídla,
- počet malých a středních podniků, které se rozšířily do zahraničí založením stálé provozovny,
- počet malých a středních podniků, které opustily oblast působnosti založením dceřiné společnosti,
- obrat malých a středních podniků, které spadají do oblasti působnosti, ve vztahu ke srovnatelným malým a středním podnikům, jež navrhované zjednodušení neuplatňují.

Členské státy budou muset tyto údaje hlásit Komisi pro účely hodnocení.

Komise po pěti letech přezkoumá situaci v členských státech a zveřejní zprávu.

Výsledky budou zahrnuty do zprávy pro Evropský parlament a Radu, která bude vydána do 31. prosince 2031, případně spolu s návrhem na změnu.

2.2. Systémy řízení a kontroly

2.2.1. *Odůvodnění navrhovaných způsobů řízení, mechanismů provádění financování, způsobů plateb a kontrolní strategie*

Provádění iniciativy bude záviset na příslušných orgánech (daňových správách) členských států. Ty budou odpovídat za financování vlastních vnitrostátních systémů a úprav nezbytných pro výměnu prostřednictvím společné komunikační sítě pro účely tohoto návrhu.

Komise poskytne infrastrukturu, která umožní výměnu informací mezi daňovými orgány členských států. Komise bude financovat systémy potřebné k tomu, aby mohla probíhat výměna informací, která bude podléhat hlavním prvkům kontroly, ať již pro účely veřejných zakázek, technického ověřování zadávání veřejných zakázek, předběžného ověřování závazků či předběžného ověřování plateb.

2.2.2. *Informace o zjištěných rizicích a systémech vnitřní kontroly zřízených k jejich zmírnění*

Navrhovaný zásah bude ve své podstatě založen na deklarativním systému, neboť vyměřované daňové informace se opírají o údaje uváděné samotným daňovým poplatníkem v daňových přiznáních a finančních výkazech. To s sebou nese riziko, že malé a střední podniky, na které se návrh vztahuje a které jsou povinny provést sebehodnocení splnění kritérií podstaty podle návrhu, příslušné prohlášení neučiní, nebo takové prohlášení bude chybné. Členské státy následně vydávají daňové výměry, a mohou tedy provádět kontrolu těchto sebehodnocení. Po provedení těchto kontrol budou členské státy povinny každoročně sdílet s Komisí statistické údaje, včetně počtu subjektů, u nichž byla kontrola provedena, a sankcí za nedodržení předpisů.

Návrh neobsahuje sankční rámec, který by řešil riziko nedodržování předpisů ze strany subjektů a uspořádání, neboť se spoléhá na sankční rámec, který již v jednotlivých členských státech existuje pro daňové záležitosti. Vymáháním sankcí a obecněji zajištěním souladu s návrhem jsou již nyní pověřeny vnitrostátní daňové orgány. Sankce jsou nastaveny na vnitrostátní úrovni. Kromě toho budou vnitrostátní orgány daňové správy moci provádět kontroly s cílem odhalovat nedodržování předpisů a odrazovat od něj.

Veřejné zakázky

Kontrolní postupy pro veřejné zakázky definované ve finančním nařízení: k zadání veřejné zakázky dochází po ověření, které zavedeným postupem provedou útvary Komise příslušné pro platby, přičemž se zohledňují smluvní závazky a řádné finanční i obecné řízení. Opatření proti podvodům (kontroly, zprávy atd.) budou obsažena ve všech smlouvách uzavřených mezi Komisí a příjemci. Základem každé konkrétní smlouvy jsou podrobné zadávací podmínky. Schvalovací proces se striktně řídí metodikou TAXUD TEMPO: provádí se přezkum, případně úpravy předmětu plnění, a nakonec se transakce výslovně schválí (nebo zamítne). Bez „dopisu o schválení“ nelze uhradit žádnou fakturu.

Technické ověřování pro veřejné zakázky

GŘ TAXUD provádí kontroly předmětů plnění a dozor nad operacemi a službami prováděnými dodavateli/zhotoviteli/poskytovateli. Pravidelně také provádí kontroly kvality a bezpečnostní kontroly svých dodavatelů. Kontroly kvality ověřují, zda stávající procesy dodavatelů splňují pravidla a postupy, které jsou definovány v plánech kvality. Bezpečnostní kontroly se zaměřují na konkrétní procesy, postupy a nastavení.

Kromě výše uvedených kontrol provádí GŘ TAXUD také tradiční finanční kontroly:

Předběžné ověřování závazků

Veškeré závazky v rámci GŘ TAXUD ověřuje vedoucí oddělení financí, veřejných zakázek a dodržování předpisů. V důsledku toho je předběžně ověřováno 100 % přidělených částek. Tento postup poskytuje vysokou úroveň jistoty, co se týče legality a správnosti transakcí.

Ověřování plateb

Předběžně je ověřováno 100 % plateb. Kromě toho jsou některé platby náhodně vybrány k dodatečnému předběžnému ověření, které provádí vedoucí oddělení financí, veřejných zakázek a dodržování předpisů. Není stanoven žádný cíl, co se

týče pokrytí, jelikož účelem tohoto ověřování je „náhodná“ kontrola plateb za účelem ověření, zda byly všechny platby připraveny v souladu s požadavky. Zbývající platby jsou denně zpracovávány v souladu s platnými pravidly.

Prohlášení dále pověřených schvalujících osob

Všechny dále pověřené schvalující osoby podepisují prohlášení na podporu výroční zprávy o činnosti za příslušný rok. Tato prohlášení se týkají operací prováděných v rámci programu. Dále pověřené schvalující osoby prohlašují, že operace související s plněním rozpočtu byly provedeny v souladu se zásadami řádného finančního řízení, že zavedené systémy řízení a kontroly poskytují uspokojivou záruku ohledně zákonnosti a řádnosti transakcí a že rizika související s těmito operacemi byla řádně identifikována, nahlášena a že byla realizována zmírňující opatření.

- 2.2.3. *Odhad a odůvodnění nákladové efektivnosti kontrol (poměr „náklady na kontroly ÷ hodnota souvisejících spravovaných finančních prostředků“) a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb (při platbě a při uzávěrce)*

Zavedené kontroly poskytují GR TAXUD dostatečnou záruku kvality a správnosti výdajů a snižují riziko nedodržování předpisů. Výše uvedená opatření kontrolní strategie snižují potenciální rizika na méně než vytyčená 2 % a vztahují se na všechny příjemce. Jakákoli další opatření pro snížení rizik by znamenala neúměrně vysoké náklady, a proto se neplánují. Celkové náklady vzniklé při provádění výše uvedené kontrolní strategie – pro všechny výdaje v rámci programu Fiscalis 2027 – jsou omezeny na 1,6 % celkových provedených plateb. Očekává se, že se u této iniciativy udrží na tomto poměru. Kontrolní strategie programu snižuje riziko nedodržování předpisů prakticky na nulu a je úměrná rizikům, která s sebou program nese.

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření, např. opatření uvedená ve strategii pro boj proti podvodům.

Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) může provádět vyšetřování, včetně kontrol a inspekcí na místě, v souladu s ustanoveními a postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999²⁴ a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96²⁵ s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantovou dohodou, rozhodnutím o grantu nebo smlouvou o financování na základě tohoto nařízení nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie.

²⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) (Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1).

²⁵ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

- Stávající rozpočtové položky

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo: 03 04 0100		zemí ESVO ²⁷	kandidátských zemí ²⁸	ze třetích zemí	ve smyslu čl. 21 odst. 2 písm. b) finančního nařízení
1 – Jednotný trh, inovace a digitální oblast	Zlepšení řádného fungování systémů zdanění	RP	NE	NE	NE	NE

- Nové rozpočtové položky, jejichž vytvoření se požaduje

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo		zemí ESVO	z kandidátských zemí	ze třetích zemí	ve smyslu čl. 21 odst. 2 písm. b) finančního nařízení
	[XX.YY.YY.YY]		ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE

²⁶ RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.

²⁷ ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.

²⁸ Kandidátské země a případně potenciální kandidáti ze západního Balkánu.

3.2. Odhadovaný finanční dopad návrhu na prostředky

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na operační prostředky

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků.
- ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití operačních prostředků, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Okruh víceletého finančního rámce	Číslo 1	Jednotný trh, inovace a digitální technologie
--	--------------------	--

GŘ: TAXUD			Rok N ²⁹	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			CELKEM
○ Operační prostředky										
Rozpočtová položka ³⁰ 03.04.01	Závazky	(1a)	0,200	0,400	0,200	0,100	0,090			0,990
	Platby	(2a)		0,200	0,400	0,200	0,100	0,090		0,990
Rozpočtová položka	Závazky	(1b)								
	Platby	(2b)								
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy ³¹										
Rozpočtová položka		3)								
Prostředky na GŘ <.....> TAXUD CELKEM	Závazky	=1a+1b +3	0,200	0,400	0,200	0,100	0,090			0,990
	Platby	=2a+2b +3		0,200	0,400	0,200	0,100	0,090		0,990

²⁹ Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět. Výraz „N“ nahraďte předpokládaným prvním rokem provádění (například 2021). Totéž proveďte u let následujících.

³⁰ Podle oficiální rozpočtové nomenklatury.

³¹ Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

Okruh víceletého finančního rámce	7	Správní výdaje
--	----------	----------------

Tento oddíl se vyplní pomocí „rozpočtových údajů správní povahy“, jež se nejprve uvedou v [příloze legislativního finančního výkazu](#) (příloha V interních pravidel), která se pro účely konzultace mezi útvary vloží do aplikace DECIDE.

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

	2023	2024	2025	2026	2027	CELKEM VFR na období 2021–2027
GŘ: TAXUD						
○ Lidské zdroje	0,170	0,170	0,080	0,080	0,040	0,540
○ Ostatní správní výdaje	0,004	0,004	0,002	0,002	0,001	0,013
GŘ TAXUD CELKEM	0,174	0,174	0,082	0,082	0,041	0,533

Prostředky CELKEM z OKRUHU 7 CELKEM	(Závazky celkem = platby celkem)	0,174	0,174	0,082	0,082	0,041	0,533
--	-------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

		2023	2024	2025	2026	2027	CELKEM VFR na období 2021–2027
Prostředky CELKEM v rámci OKRUHŮ 1 až 7	Závazky	0,374	0,574	0,282	0,182	0,131	1,543
	Platby	0,174	0,374	0,482	0,282	0,141	1,453

CELKEM									
Prostředky CELKEM v rámci OKRUHŮ 1 až 7 CELKEM									

3.2.2. Odhadovaný dopad na operační prostředky

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků.
- ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití operačních prostředků, jak je vysvětleno dále:

Prostředky na závazky v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Uveďte cíle a výstupy ↓			2023		2024		2025		2026		2027		2028		CELKEM	
	VÝSTUPY															
	Druh ³²	Průměrné náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Celkový počet	Náklady celkem
SPECIFICKÝ CÍL č. 1 ³³ ...																
Specifikace				0,200		0,300		0,170								0,670
Vývoj						0,090				0,010						0,100
Údržba										0,050		0,050		0,050		0,150
Podpora								0,010		0,030		0,030		0,030		0,100
Školení								0,010								0,010

³² Výstupy se rozumí produkty a služby, které mají být dodány (např. počet financovaných studentských výměn, počet vybudovaných kilometrů silnic atd.).

³³ Popsaný v bodě 1.4.2. „Specifické cíle...“.

ITSM (řízení služeb IT – infrastruktura, hosting, licence atd.)						0,010		0,010		0,010		0,010		0,010		0,050
Mezisoučet pro specifický cíl č. 1				0,200		0,400		0,200		0,090		0,090		0,090		1,070
SPECIFICKÝ CÍL č. 2 ...																
– Výstup																
Mezisoučet pro specifický cíl č. 2																
CELKEM				0,200		0,400		0,200		0,090		0,90		0,090		1,070

3.2.3. Odhadovaný souhrnný dopad na správní prostředky

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.
- ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	CELKEM
--	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	--------

OKRUH 7 víceletého finančního rámce						
Lidské zdroje	0,170	0,170	0,080	0,080	0,040	0,540
Ostatní správní výdaje	0,004	0,004	0,002	0,002	0,001	0,013
Mezisoučet za OKRUH 7 víceletého finančního rámce						
CELKEM	0,174	0,174	0,082	0,082	0,041	0,553

Mimo OKRUH 7³⁴ víceletého finančního rámce						
Lidské zdroje						
Ostatní výdaje správní povahy						
Mezisoučet mimo OKRUH 7 víceletého finančního rámce						

CELKEM	0,174	0,174	0,082	0,082	0,041	0,553
---------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

Potřebné prostředky na oblast lidských zdrojů a na ostatní výdaje správní povahy budou pokryty z prostředků GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GŘ a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

³⁴ Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

3.2.3.1 Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů.
- ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

	2023	2024	2025	2026	2027	Celkem
○ Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)						
20 01 02 01 (v ústředí a v zastoupeních Komise)	1	1	1	0,5	0,25	1
20 01 02 03 (při delegacích)						
01 01 01 01 (v nepřímém výzkumu)						
01 01 01 11 (v přímém výzkumu)						
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)						
○ Externí zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky: FTE)³⁵						
20 02 01 (SZ, VNO, ZAP z celkového rámce)						
20 02 03 (SZ, MZ, VNO, ZAP a MOD při delegacích)						
XX 01 xx yy zz³⁶	– v ústředí					
	– při delegacích					
01 01 01 02 (SZ, VNO, ZAP v nepřímém výzkumu)						
01 01 01 12 (SZ, VNO, ZAP v přímém výzkumu)						
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)						
CELKEM	1	1	1	0,5	0,25	1

Odhad vyjádřete v přepočtu na plné pracovní úvazky

XX je oblast politiky nebo dotčená hlava rozpočtu.

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přeořazeny v rámci GŘ, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

Popis úkolů:

Úředníci a dočasní zaměstnanci	Příprava schůzí a korespondence s členskými státy; práce na formulářích, formátech IT a centrálním rejstříku. Zadávání práce na systému IT externím dodavatelům.
Externí zaměstnanci	Nevztahuje se na tento návrh.

³⁵ SZ = smluvní zaměstnanec; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci.

³⁶ Dílčí strop na externí zaměstnance financované z operačních prostředků (bývalé položky „BA“).

3.2.4. Slučitelnost se stávajícím víceletým finančním rámcem

Návrh/podnět:

- ☒ může být v plném rozsahu financován přerozdělením prostředků v rámci příslušného okruhu víceletého finančního rámce (VFR).

Upřesněte, jaká úprava se požaduje, příslušné rozpočtové položky a odpovídající částky. V případě zásadní úpravy přiložte excelovou tabulku.

- ☐ vyžaduje použití nepřiděleného rozpětí v rámci příslušného okruhu VFR a/nebo použití zvláštních nástrojů definovaných v nařízení o VFR.

Upřesněte, co se požaduje, příslušné okruhy a rozpočtové položky, odpovídající částky a navrhované nástroje, které mají být použity.

- ☐ vyžaduje revizi VFR.

Upřesněte, co se požaduje, příslušné okruhy a rozpočtové položky a odpovídající částky.

3.2.5. Příspěvky třetích stran

Návrh/podnět:

- ☒ nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.
- ☐ počítá se spolufinancováním od třetích stran podle následujícího odhadu:

prostředky v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

	Rok N ³⁷	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			Celkem
Upřesněte spolufinancující subjekt								
Spolufinancované prostředky CELKEM								

3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

- ☐ Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.
- ☐ Návrh/podnět má tento finanční dopad:
 - a) ☐ na vlastní zdroje
 - b) ☐ na jiné příjmy
 - c) uveďte, zda je příjem účelově vázán na výdajové položky ☐

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři
desetinná místa)

Příjmová položka:	rozpočtová	Prostředky dostupné v běžném rozpočtovém	Dopad návrhu/podnětu ³⁸				
			Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)

³⁷ Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět. Výraz „N“ nahraďte předpokládaným prvním rokem provádění (například 2021). Totéž proveďte u let následujících.

³⁸ Pokud jde o tradiční vlastní zdroje (cla, dávky z cukru), je třeba uvést čisté částky, tj. hrubé částky po odečtení 20 % nákladů na výběr.

	roce							
Článek								

U účelově vázaných příjmů upřesněte dotčené výdajové rozpočtové položky.

[...]

Jiné poznámky (např. způsob/vzorec výpočtu dopadu na příjmy nebo jiné údaje).

[...]